

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 5.12.2002
KOM(2002) 688 endelig

2002/0286 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 77/388/EØF om reglerne vedrørende leveringssteder for
elektricitet og gas**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Efter at EU's indre marked er blevet til virkelighed, har man med henblik på at øge effektiviteten inden for sektoren gradvist liberaliseret elektricitets- og gasmarkedet i medlemsstaterne. Retsgrundlaget for liberaliseringen af elektricitetsmarkedet på EU-niveau er direktiv 96/92/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet¹. Direktiv 98/30/EC² om fælles regler for det indre marked for naturgas blev vedtaget den 22. juni 1998.

På Det Europæiske Råd i Lissabon, der blev afholdt den 23. og 24. marts 2000, opfordredes til "en hurtig indsats" for at gennemføre det indre marked, og man opfordrede "Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til i overensstemmelse med deres respektive beføjelser...at sætte mere skub i liberaliseringen på områder som gas og elektricitet... Målet er, at det indre marked kommer til at fungere fuldt ud på disse områder. Det Europæiske Råd vil på grundlag af en rapport fra Kommissionen og passende forslag vurdere, hvilke fremskridt der er gjort, når det mødes næste forår".

Rådet (energi) understregede på sit møde den 30. maj 2000, "at Det Europæiske Råds konklusioner fra Lissabon er vigtige og hastende", og opfordrede Kommissionen til "i rette tid at fremsætte forslag om yderligere initiativer". I Kommissionens meddelelse "Gennemførelse af det indre marked for energi" er konklusionen, at man nu kan fremlægge forslag om gennemførelse af det indre marked for gas og elektricitet for Parlamentet og Rådet, forslag, som ikke blot skulle opfylde dette prioriterede mål, men som også vil være forenelige med og bidrage til Fællesskabets øvrige politik inden for dette område. Forslaget³ om ændring af direktiv 96/92/EF og 98/30/EF, som indeholder en række nye foranstaltninger, der tager sigte på at åbne gas- og elektricitetsmarkederne helt op i år 2005 til gavn for EU's forbrugere, opfylder derfor de krav, som Det Europæiske Råd og Rådet (energi) har stillet.

Liberaliseringen af disse markeder medfører øget deregulering samt stigning i omfanget af den grænseoverskridende handel medlemsstaterne imellem. Nye bestemmelser på såvel fællesskabs- som nationalt plan medfører for tiden betydelige ændringer inden for disse markeder.

På det traditionelle elektricitetsmarked var de større elektricitetsproducenter, transmissionsselskaber, og nationale og lokale distributionsselskaber i de fleste medlemsstater næsten 100% statsejede. Generelt kan man sige, at elektricitetsmarkedet hovedsageligt var et nationalt marked, som var begrænset til handel inden for det enkelte lands grænser. Det samme var gældende for gasmarkedet.

Som følge af liberaliseringen er energimarkederne ikke længere rent nationale, og de fungerer nu i stigende grad på europæisk niveau. Dette har medført, at der er dukket nye aktører op på markedet, herunder energibørser, uafhængige energiproducenter, mæglere og traditionelle handelsfolk. De statsejede virksomheders (f.eks. de større producenter) dominerende position antager nu en anderledes form takket være privatisering og sammenslutninger. I de lande,

¹ 96/92/EF, EFT L 27 af 30.01.1997, s. 20.

² 98/30/EF, EFT L 204 af 21.07.1998, s. 1.

³ KOM(2001) 125 endelig af 13. marts 2001.

hvor liberaliseringen er godt undervejs, kan man konstatere, at markedernes forretningsgange har ændret sig.

Den øgede liberalisering af gas- og elektricitetsdistributionssektoren har medført et presserende behov for revision af de gældende momsregler med henblik på at sikre, at de er forenelige med kravet om korrekt og ukompliceret beskatning af sådanne leverancer. De nye markeder medfører også nye problemstillinger, såsom spørgsmålet om beskatning af transmissionsomkostninger.

2. PROBLEMER UNDER DE NUVÆRENDE REGLER

2.1. Leveringssted

I henhold til artikel 5, stk. 2, i det sjette momsdirektiv⁴ anses elektricitet, gas, varme, kulde og lignende som materielle goder. Da levering af elektricitet og lignende betragtes som levering af goder, skal godets leveringssted fastsættes i overensstemmelse med artikel 8 i det sjette momsdirektiv. Inden liberaliseringen af elektricitets- og gasmarkederne var spørgsmålet, om leveringen henhørte under artikel 8, stk. 1, litra a), eller artikel 8, stk. 1, litra b), levering henholdsvis med eller uden transport, ikke aktuelt, fordi produktion og distribution af og handel med elektricitet var et nationalt anliggende, og der derfor ikke var tale om handel over grænserne. De få grænseoverskridende transaktioner udgjorde ikke noget problem. I de tilfælde, hvor en distributør leverede til en anden medlemsstat, indregistrerede han sig i den pågældende medlemsstat.

På et liberaliseret marked er det første spørgsmål, der skal tages stilling til spørgsmålet om leveringssted i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner. I henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), er leveringsstedet, hvis elektricitet forsendes eller transporteres, det sted, hvor godet befinder sig på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten til erhververen påbegyndes. Hvis artikel 8, stk. 1, ikke finder anvendelse, er leveringsstedet det sted, hvor godet befinder sig på tidspunktet for leveringen.

På grund af beskaffenheden af elektricitet og gas er det imidlertid særdeles vanskeligt at definere leveringsstedet, hvad disse goder angår. Varernes fysiske bevægelser modsvarer ikke de betingelser, sælger og køber er enedes om i henhold til den af dem indgåede kontrakt. Hvis en producent i det nordlige Europa sælger elektricitet til en forbruger i det sydlige Europa, betyder det ikke, at de elektroner, der produceres af producenten, rent faktisk bevæger sig fra nord til syd. På grund af elektricitets beskaffenhed er det i praksis næsten umuligt at følge dens fysiske bevægelser.

Det kan også vise sig vanskeligt at anvende reglerne for fastsættelse af leveringssted på grund af forskellene i de civile retlige bestemmelser medlemsstaterne imellem, som medfører forskellige regler for fastsættelse af leveringssted og -tid, hvilket kan føre til forskelle i anvendelsen af bestemmelserne.

Hvis man imidlertid antager, at levering af elektricitet og gas skal betragtes som levering, der indebærer en form for forsendelse, er reglerne for levering af goder inden for Fællesskabet (artikel 28, litra c)) gældende, hvis sælger og køber er etableret i forskellige medlemsstater. Dette rejser imidlertid et andet spørgsmål.

⁴ 77/388/EØF, EFT 1977 L 145 af 13.6.1977, s. 1.

En leverance, der er afgiftspligtig i den medlemsstat, hvorfra varen afsendes, er imidlertid berettiget til afgiftsfritagelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- leveringen foretages for en anden beskatningspligtig person i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvorfra varerne afsendes
- varerne afsendes eller transporteres af eller på vegne af sælger eller køber uden for afsendelsesmedlemsstatens territorium, men inden for Fællesskabet.

Leverandøren skal fremlægge fyldestgørende bevis for transporten for at kunne opnå fritagelse. Generelt vil det være vanskeligt at fremlægge bevis for forsendelse eller transport i traditionel forstand (transportdokumenter, bilag), eftersom elektricitet ikke transporteres med gængse transportmidler (lastbil, jernbane, skib).

Disse problemer bliver endnu mere komplicerede, hvis elektricitet eller gas handles mellem tre virksomheder.

2.2. Transmissionsomkostninger

I henhold til artikel 7 i direktiv 96/92/EF skal medlemsstaterne udpege en systemoperatør, som skal forestå driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af transmissionssystemet i et givet område samt dets samkøringslinjer med andre systemer for at garantere forsyningssikkerheden. Systemoperatøren forvalter energistrømmene i systemet under hensyn til udvekslingerne med andre sammenkoblede systemer. Hvis der importeres elektricitet, er det systemoperatøren, der fordeler den disponible kapacitet.

Den nationale systemoperatør afholder omkostningerne i forbindelse med netværket. Dette netværk anvendes i forbindelse med national og international transport af elektricitet. Blandt transmissionssystemoperatørernes samlede omkostninger optræder der en post, der dækker omkostninger i forbindelse med nationale transmissionstjenester og grænseoverskridende handel med energi. Virksomheder på markedet, der eksporterer elektricitet (etablerede og ikke-etablerede virksomheder), betaler et gebyr til dækning af de samlede netværksomkostninger. Dette gebyr er i momsmæssig sammenhæng en betalingspligtig tjeneste. Hvis dette gebyr opkræves hos ikke-etablerede virksomheder, får leveringsstedet for disse tjenester betydning. Hvis dette gebyr betragtes som betaling for en transportmæssig tjeneste inden for Fællesskabet, skal momsen betales i den medlemsstat, hvor virksomheden betaler moms. Hvis man på den anden side antager, at gebyret opkræves som betaling for at få adgang til elektricitetsdistributionsnetværket, bliver beskatningsstedet i henhold til artikel 9, stk. 1, det land, hvor systemoperatøren er etableret. Usikkerhed om, hvordan artikel 9 i denne forbindelse skal anvendes, kan resultere i forskellige fortolkninger, hvilket kan føre til såvel dobbeltbeskatning som slet ingen beskatning.

3. HOVEDTRÆKKENE I DEN FORESLÅEDE LØSNINGSMODEL

Kommissionen har konkluderet, at anvendelsen af bestemmelserne i det gældende moms-system for levering af gas og elektricitet, navnlig afgiftsfritagelsen for levering inden for Fællesskabet og beskatningen af erhvervelser inden for Fællesskabet, giver anledning til unødvendige problemer. Kommissionen foreslår derfor at ændre reglerne for beskatningssted med henblik på at forenkle reglerne for det indre marked for energi. Disse nye regler tager hensyn til de pågældende varers særlige karakter, da denne er hovedårsagen til, at de nugældende regler for beskatning af leveringer mellem virksomheder, der er etableret i forskellige medlemsstater, ikke kan anvendes på en fornuftig måde. En af de grundlæggende momsregler, nemlig reglen om, at beskatning finder sted der, hvor varerne rent fysisk befinder

sig, opretholdes ikke i forbindelse med disse varer. Afvigelsen fra dette princip er berettiget ud fra den simple kendsgerning, at det i de fleste tilfælde er umuligt at kæde en transaktion sammen med de pågældende varers fysiske bevægelser.

Den foreslåede løsningsmodel medfører, at alle leverancer forud for slutleverancen beskattes der, hvor kunden har etableret sin virksomhed, eller der, hvortil gassen eller elektriciteten efter fast aftale leveres. For at forenkle beskatningen bliver dette beskatningsprincip kombineret med et omvendt opkrævningssystem i de tilfælde, hvor leverandøren og køberen ikke er etableret inden for det samme område.

De foreslåede regler skal endvidere hjælpe med til at sikre, at gas- og elektricitetsleverancer i slutledet, navnlig fra distributør til slutbrugere, beskattes der, hvor forbruget rent faktisk finder sted. Dette er en nødvendighed, fordi energiforbruget ikke altid finder sted der, hvor slutbrugeren er etableret eller har sin permanente adresse, medens formålet med momssystemet er at forsøge at sikre, at afgiften tilfalder den medlemsstat, hvor det endelige forbrug finder sted. I praksis vil forbrugsstedet blive det sted, hvor gassen eller elektriciteten måles, hvilket ofte falder sammen med det sted, hvor slutbrugeren er etableret, har sin permanente adresse eller sædvanligvis opholder sig.

Resultatet af disse ændringer bliver, at alle leverancer af gas og elektricitet med henblik på videresalg (fra producent til distributør) bliver afgiftspligtige i det land, hvor køberen befinder sig. Det vil ikke blive nødvendigt, at leverandører registreres i andre medlemsstater, da det gøres obligatorisk at betale afgift i det land, hvor køberen befinder sig. Til gengæld vil producenter og/eller videresælgere i princippet skulle registreres i det land, hvor deres kunde er etableret, når der er tale om leverandører, der leverer direkte til slutbrugere i en anden medlemsstat. Imidlertid kan den medlemsstat, hvor forbruget finder sted, hvis der er tale om leverancer til afgiftspligtige personer i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a), andet afsnit, vælge at anvende det omvendte opkrævningssystem.

Dette forslag vedrører kun leverancer af elektricitet i kabler og naturgas, herunder flydende naturgas (LNG), i pipelines. Flaskegas vil blive underlagt de gældende beskatningsregler. Hvad angår de øvrige ikke-materielle goder, der er nævnt i artikel 5, stk. 2, i det sjette momsdirektiv, dvs. varme, kulde og lignende, er det yderst usandsynligt, at de vil blive handlet imellem medlemsstaterne i noget væsentligt omfang, og de gøres under ingen omstændigheder til genstand for leverancer inden for Fællesskabet. De er derfor ikke nævnt i artikel 8, stk. 1, litra d) og e).

Som følge af ændringerne hvad angår reglerne for leveringssted, indføres der en undtagelsesbestemmelse i forbindelse med import. Endelig sker der ændringer, hvad angår leveringsstedet i forbindelse med visse tjenester, der har direkte relation til gas- og elektricitetsleverancer. Adgang til og transport eller transmission i gas- og elektricitetsnetværk er omfattet af artikel 9, stk. 2, litra e).

4. FORESLÅEDE ÆNDRINGER I ARTIKEL 1

4.1. Artikel 1, stk. 1: ændringer i artikel 5

Som nævnt ovenfor vedrører dette forslag leverancer af elektricitet i kabler og naturgas, herunder flydende naturgas (LNG), i pipelines. Reglerne i direktivet for naturgas omfatter også biogas og biomassegas samt andre typer gas, hvis gassen teknisk og sikkerhedsmæssigt

set kan indføres i og transporteres i distributionssystemet for naturgas⁵. Artikel 5, stk. 2, indeholder en definition på naturgas.

4.2. Artikel 1, stk. 2: ændringer i artikel 8

I artikel 5, stk. 1, står der, at der ved "levering af et gode" forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode I artikel 5, stk. 2, står der, at elektricitet og gas anses som materielle goder. Derfor kræver enhver ændring af reglerne vedrørende beskatningsstedet en ændring af artikel 8, som er den artikel, der vedrører reglerne for beskatningssted i forbindelse med levering af goder.

I de foreslåede ændringer til artikel 8 skelnes der mellem, om der er tale om, at en gas- eller elektricitetsleverance finder sted med henblik på videresalg eller ej. I sidstnævnte tilfælde anses gas og elektricitet for at blive indkøbt med forbrug for øje.

I artikel 8, stk. 1, indføres der en ny litra d), ifølge hvilken leveringsstedet for gas og elektricitet er det sted, hvor kundens (erhvervskunde inden eller uden for EU) virksomhed er etableret, eller det sted, hvortil gassen eller elektriciteten efter fast aftale leveres.

Denne bestemmelse omfatter kun afgiftspligtige personer, som i forbindelse med deres økonomiske aktivitet, køber eller importerer elektricitet eller naturgas med henblik på videresalg, hvilket begrænser bestemmelsens anvendelsesområde til producenter og erhvervsdrivende, som ikke sælger gas og elektricitet til private slutbrugere. For at kunne påberåbe sig denne bestemmelse må leverandøren fremlægge en form for bevis for, at han har til hensigt at videresælge varerne. Da kun et begrænset antal virksomheder opererer inden for dette område, forventes det ikke at ville give anledning til problemer at fastslå, til hvem disse virksomheder sælger gas og elektricitet.

Når en producent i EU sælger elektricitet til en kunde uden for EU, er leveringsstedet beliggende uden for EU. Sådanne transaktioner beskattes ikke i EU. Ved efterfølgende salg til en anden erhvervsdrivende, der er etableret i EU, vil der imidlertid skulle betales moms i den medlemsstat, hvor køberen er registreret.

I forbindelse med disse transaktioner kan der, i modsætning til hvad der er tilfældet i forbindelse med eksport under artikel 15 i det sjette momsdirektiv, ikke stilles yderligere betingelser end bevis for, at køberen har etableret sin virksomhed uden for EU. I sådanne tilfælde bør de oplysninger, som de nationale myndigheder accepterer som bevis for, at en tjeneste, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, litra e), leveres uden for Fællesskabet, anses for fyldestgørende. Det samme gælder leverancer, der er afgiftspligtige i en anden medlemsstat. Da leveringsstedet er det sted, hvor køberen er etableret, nævnes disse transaktioner ikke i sammenfatningen i artikel 22, stk. 6, litra b).

Endelig indføres der en ny litra e) i artikel 8, stk. 1, som dækker levering af elektricitet og naturgas, som ikke er omfattet af artikel 8, stk. 1, litra d).

Ifølge denne bestemmelse beskattes leverancer af naturgas og elektricitet i slutleddet, dvs. fra distributør til forbruger, hvor kunden rent faktisk forbruger den pågældende gas/elektricitet. Denne bestemmelse sikrer, at leverancen beskattes der, hvor forbruget rent faktisk finder sted.

⁵ Denne definition er i overensstemmelse med artikel 1 i det ændrede forslag til direktiv om ændring af direktiv 98/30/EF.

For distributører, der ikke er etableret i det land, hvor deres kunder forbruger gassen/elektriciteten, kan registrering blive nødvendig. I de tilfælde, hvor kunderne udelukkende er afgiftspligtige personer, er registrering ikke påkrævet, hvis den medlemsstat, som kunden er etableret i, træffer beslutning om, at det er den person, som den afgiftspligtige leverance leveres til, der skal erlægge afgiften.

4.3. Artikel 1, stk. 3: ændringer i artikel 9, stk. 2, litra e)

Tidligere var transport- og transmissionsomkostninger inkluderet i prisen på den leverede elektricitet. Det beløb, kunden blev faktureret for, skulle nøje svare til den pågældende leverance og være i overensstemmelse med reglerne for køb og salg. Da der er mulighed for at adskille transport- og transmissionstjenester i EU fra selve energileveringen, og dette rent faktisk praktiseres, faktureres denne tjeneste i stadig større omfang separat fra vareleverancen.

Hidtil har medlemsstaterne haft forskellige holdninger m.h.t. beskatning af sådanne separate leveringer. I visse medlemsstater anses betaling for (grænseoverskridende) elektricitetstransmission via kabler for at være betaling for brug af kablet og betragtes som en slags betaling for tjenester knyttet til fast ejendom. Disse tjenester beskattes derfor der, hvor kablet befinder sig. Andre medlemsstater mener, at disse omkostninger skal betragtes som transportomkostninger og derfor skal beskattes i henhold til artikel 9, stk. 2, litra b), og artikel 28b, afsnit C.

Med henblik på at harmonisere og forenkle beskatningen af omkostninger i forbindelse med adgang til og brug af distributionsnetværker foreslår Kommissionen at inkludere adgang til og transport og transmission i gas- og elektricitetsnetværk i anvendelsesområdet for artikel 9, stk. 2, litra e). Når disse tjenester ydes til kunder uden for Fællesskabet og for afgiftspligtige personer i Fællesskabet, men i et andet land end der, hvor leverandøren er etableret, anses leveringsstedet for disse tjenester for at være det sted, hvor kunden er etableret.

4.4. Artikel 1, stk. 4: ændringer i artikel 14

I maskenet, såsom i det forbundne transmissionssystem på det europæiske kontinent, medfører en grænseoverskridende energiudveksling mellem to lande (øget energimængde i land A og tilsvarende reduceret energimængde i land B) ikke blot energiudveksling imellem disse to lande. Ifølge de fysiske love for elektricitetsbevægelser (elektricitet foretrækker den rute, hvor der er mindst modstand) vil dele af den øgede energimængde bevæge sig via andre lande, herunder lande, der ikke er medlemmer af EU. Eftersom elektricitetsbevægelserne måles ved grænserne, kan der blive tale om import i henhold til artikel 7, selv om der ikke nødvendigvis er nogen forbindelse mellem denne import og den leverance, der oprindeligt var årsag til elektricitetsbevægelsen.

Eftersom reglerne vedrørende leveringssted for gas og elektricitet er ændret, vil tredjelandes producenters og erhvervsdrivendes forsyninger til distributører og slutbrugere i EU under alle omstændigheder blive afgiftspligtige i EU. Uden ændringer af artikel 14 i det sjette momsdirektiv vil der i forbindelse med faktisk import også være fare for dobbeltbeskatning (på import og på levering).

For at undgå sådanne problemer bør import af gas og elektricitet gøres til genstand for en undtagelsesbestemmelse med fradragsret. Der indføres en ny artikel 14, stk. 1, litra k), ifølge hvilken slutimporten af elektricitet og naturgas i pipelines fritages for afgift.

4.5. Artikel 1, stk. 5: ændringer i artikel 21

Ændringen af leveringssted får ingen effekt, hvis ikke den kombineres med et obligatorisk omvendt opkrævningssystem, idet enhver leverandør, der handler med erhvervsdrivende i andre medlemsstater, ellers stadig vil være forpligtet til at lade sig registrere i op til 15 medlemsstater.

Der indføres derfor en ny artikel 21, stk. 1, litra f), der gør det obligatorisk for følgende personer at betale moms: personer, der er identificeret i forbindelse med momsbetaling i det land, hvor varer, der er omfattet af den (ny) artikel 8, stk. 1, litra d), leveres, hvis leverancerne foretages af en afgiftspligtig person, der er etableret i et andet land. Denne bestemmelse dækker alle leverancer, der foretages i henhold til artikel 8, stk. 1, litra d), både af afgiftspligtige personer i andre medlemsstater og i tredjelande. Den foreslåede bestemmelse finder imidlertid kun anvendelse på leverancer, der er omfattet af artikel 8, stk. 1, litra d), dvs. elektricitetsleverancer og naturgasleverancer i pipelines, der foretages med henblik på videresalg.

Til gengæld finder de nugældende bestemmelser i artikel 21, stk. 1, litra a), anvendelse på elektricitetsleverancer og naturgasleverancer i pipelines, der er omfattet af den (ny) artikel 8, stk. 1, litra e). Dette vedrører leverancer, der foretages med henblik på forbrug og ikke videresalg. I henhold til artikel 21, stk. 1, litra a), er det den afgiftspligtige person, der foretager leveringen, der skal betale afgiften. I forbindelse med leverancer, der foretages af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i det pågældende land, kan den medlemsstat, hvor leveringen finder sted, træffe beslutning om, at det er modtageren af den afgiftspligtige leverance, der skal betale den pågældende afgift.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 77/388/EØF om reglerne vedrørende leveringssteder for elektricitet og gas

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁶,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁷,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁸, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den øgede liberalisering inden for gas- og elektricitetssektoren, der har til formål at etablere et indre marked, også hvad angår gas og elektricitet, har afsløret, at der er behov for en revision af de gældende momsregler vedrørende leveringssted for disse goder i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag⁹, således at der kan finde en modernisering og forenkling sted som tilpasning til det indre marked, en strategi, som Kommissionen er fortalere for¹⁰.
- (2) Elektricitet og gas betragtes som goder i momsmæssig forstand, og leveringsstedet i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner, der involverer disse goder, skal derfor fastsættes i henhold til artikel 8 i direktiv 77/388/EØF. Da elektricitet og gas imidlertid er varer, som er svære at spore rent fysisk, er det med de nuværende regler særdeles vanskeligt at fastslå leveringsstedet.
- (3) Med henblik på at oprette et ægte indre marked for elektricitet og gas uden momsmæssige hindringer bør leveringsstedet for elektricitet og naturgas i pipelines inden det forbrugsmæssige slutled betragtes som værende det sted, hvor kunden har etableret sin virksomhed.

⁶ EFT C [...] af [...], s. [...].

⁷ EFT C [...] af [...], s. [...].

⁹ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktivet senest ændret ved direktiv 2002/38/EF (EFT L 128 af 15.5.2002, s. 41)

¹⁰ KOM(2000)348 endelig.

- (4) Levering af elektricitet og gas i slutledet, dvs. fra erhvervsdrivende og distributører til slutbrugeren, bør beskattes der, hvor kunden rent faktisk forbruger varen, således at det sikres, at beskatningen finder sted i det land, hvor det faktiske forbrug finder sted.
- (5) Elektricitet og gas leveres gennem distributionsnetværk, som der opnås adgang til via netværksoperatører. Med henblik på at undgå dobbeltbeskatning eller slet ingen beskatning er det nødvendigt at harmonisere reglerne for leveringssteder i forbindelse med transmissions- og transporttjenester. Adgang til og brug af distributionsnetværk bør derfor føjes til listen over specifikke områder, der er nævnt i artikel 9, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF.
- (6) Slutimport af elektricitet og naturgas i pipelines bør fritages for afgift med henblik på at undgå dobbeltbeskatning.
- (7) Disse ændringer i reglerne vedrørende leveringssteder for elektricitet og naturgas i pipelines bør i de tilfælde, hvor varerne skal videresælges, kombineres med et obligatorisk omvendt opkrævningssystem.
- (8) Direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse med hermed -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV :

Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende ændringer:

- (1) I artikel 5, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

"I forbindelse med dette direktiv indbefatter naturgas også flydende naturgas, biogas og biomassegas og andre typer gas, hvis gassen teknisk og sikkerhedsmæssigt set kan indføres og transporteres i distributionssystemet for naturgas".

- (2) I artikel 8, stk. 1, tilføjes nedenstående litra d) og e):

"d) Når der er tale om levering af elektricitet eller naturgas i pipelines til en afgiftspligtig person, der i forbindelse med sin økonomiske aktivitet køber eller importerer elektricitet eller naturgas med henblik på videresalg: der, hvor kundens virksomhed er etableret, eller en permanent lokalitet, hvortil gassen eller elektriciteten leveres.

e) Når der er tale om levering af elektricitet eller naturgas i pipelines, hvis en sådan levering ikke er omfattet af litra d): det sted, hvor kunden rent faktisk forbruger varen."

- (3) I artikel 9, stk. 2, litra e), indsættes følgende led efter ottende led:

"- adgang til og transport og transmission i gas- og elektricitetsnetværk."

- (4) I artikel 14, stk. 1, indsættes følgende litra k):

"k) slutimport af elektricitet og naturgas i pipelines."

- (5) I artikel 21, stk. 1, i artikel 28g, indsættes følgende litra f):

"f) personer, der er identificeret i forbindelse med momsbetaling i det land, hvor varer, der er omfattet af artikel 8, stk. 1, litra d), leveres, hvis leverancerne foretages af en afgiftspligtig person, der er etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland."

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [...]. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter dets offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

KONSEKVENSANALYSE
FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE, HERUNDER ISÆR
SMÅ OG MELLEMLISTORE VIRKSOMHEDER (SMV'er)

FORSLAGETS TITEL

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF om reglerne vedrørende leveringssteder for elektricitet og gas.

DOKUMENTETS REFERENCENUMMER

FORSLAGET

1. Hvorfor er der i betragtning af nærhedsprincippet behov for en EF-lovgivning på området, og hvad er hovedformålet?

For at etablere et ægte indre marked for gas og elektricitet er det nødvendigt at tilpasse momsreglerne vedrørende beskatningssteder. Denne lovgivning forenkler beskatningsreglerne, eftersom alle leverancer af gas og elektricitet før slutleddet skal beskattes der, hvor kunden har etableret sin virksomhed.

KONSEKVENSER FOR ERHVERVSLIVET

2. Hvem berøres af forslaget?

– hvilke erhvervssektorer?

Gas- og elektricitetsproducenter, -distributører og erhvervsfolk inden for sektoren.

– hvilke virksomhedsstørrelser (hvor stor er koncentrationen af små og mellemstore virksomheder)?

Disse ændringer vil generelt kun vedrøre store virksomheder.

– er de berørte virksomheder koncentreret i bestemte geografiske områder i Fællesskabet?

Nej. Ændringerne vil imidlertid i højere grad blive mærkbare i de medlemsstater, hvor man er nået længst med liberaliseringen af gas- og elektricitetsmarkedet.

3. Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe i henhold til forslaget?

Virksomhederne vil ikke få pålagt yderligere forpligtelser. Denne lovgivning vil skabe større vished omkring beskatningsstedet og dermed forenkles anvendelsen.

4. Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?

– for beskæftigelsen?

– for investeringer og oprettelsen af nye virksomheder?

- for virksomhedernes konkurrenceevne?

Forslagets hovedvirkning vedrører forenklingen af momsreglerne for handel med gas og elektricitet. Ved at fjerne de eksisterende hindringer, således som kravet om registrering for momsmæssige årsager i andre medlemsstater, vil EU's virksomheders konkurrenceevne øges.

5. Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for SMV'ernes særlige situation (lempeligere eller særlige krav)?

Nej.

SAMRÅD

6. Liste over organisationer, som er hørt om forslaget, og en kortfattet redegørelse for deres væsentligste synspunkter.

Eurelectric.

European Federation of Electricity Traders.

Energy Participants Indirect Tax Forum.

Kommissionens løsningsmodel blev hilst velkommen af de erhvervsdrivende inden for gas- og elektricitetsbranchen.